

Prevela sa engleskog prof. Milica Nikolić:

Razlike u polovima prilikom usvajanja jezika

Većina profesora jezika će se susresti sa konceptom razlike u polovima u jezičkim sposobnostima. Rečeno nam je da su devojčice bolje u verbalnoj komunikaciji od dečaka; provode više vremena pričajući i bolje su od njih u predmetima iz jezika.

U Britaniji više od jedne decenije fenomen neuspešnosti dečaka u školi je podstakao medije, vladu i pokretače nove vrste učenja da prate problem. U SAD-u postoje čak i predlozi da se uvedu učionice u kojima bi oba pola bila odvojena, gde bi dečaci mogli da prate nastavu u kojoj nisu toliko naglašene verbalne sposobnosti.

Ali iz perspektive jezika i istraživanja u oblasti polnih razlika, ove intervencije bi mogle da izgube svoj smisao. One su zasnovane na uverenjima o muško-ženskim razlikama u verbalnim sposobnostima i ponašanjima koja su u najboljem slučaju jednostavna, a u najgorem potpuno neosnovana.

Često citirana činjenica da su žene pol koji je bolji u verbalnoj komunikaciji je zasnovana na osnovu toga da one pričaju više od muškaraca. 2006-te godine u knjizi po nazivu "Ženski mozak" se navodi statistički podatak da muškarci u proseku izgovore 7000 reči na dan, a žene 20.000. Ali se ispostavilo da su te cifre preuzete iz nekog popularnog priručnika i da nisu zasnovane na pravim istraživanjima. Nekoliko meseci kasnije je objavljena prava studija koja je otkrila da je prosečni broj izgovorenih reči za oba pola identičan i da iznosi 16.000 reči. "Žene pricaju više od muškaraca" nije naučna činjenica već kulturni mit.

A šta je sa razlikom u polovima u uspešnosti usvajanja jezika? Da li je i to samo mit? Ne, ali objašnjenje nije jednostavno to, da su devojčice bolje u jezicima. Jedna skorašnja temeljna studija o razlikama u polovima je uradjena u delu Belgije gde se govori holandski, a srednje škole su podeljene na akademsku, tehničku i zanatsku struju.

U akademskoj struji istraživači su otkrili da nisu postojale razlike u polovima. U drugim strujama devojčice su u globalu bile bolje od dečaka- ali ta polna razlika je bila neutralisana kada su istraživači razmotrili i druge faktore kao sto su pažnja učenika na času i rad domaćih zadataka. Ti faktori su se dokazali kao veoma značajni. Uspešno učenje jezika zahteva stalni napor: razlika u polovima je proizašla iz toga što se većina devojčica koje nisu pripadale akademskoj struji usredsredila na učenje, dok većina dečaka to nije uradila.

Profesori nisu imuni na generalnu kulturnu tendenciju da razmišljaju u jednostavnim polarizovanim okvirima o polovima - "Muškarci su ovakvi, a žene su onakve". Ali ako mi verujemo da bi dobra praksa trebala da se zasniva na činjenicama, a ne na mitologiji, to je onda jedna tendencija kojoj bi trebalo da pokušamo da se odupremo.

